

چکیده پژوهش تظاهر و تجاهر به فسق

کار قبیحی را که خود با اطلاع از گناه بودن آن، آشکارا در منظر دیگران انجام دهد، تجاهر به فسق گویند و به کننده کار که از ظهور فسق خود بی خیال است و از اینکه او را با نام فاسق یاد کنند، باکی ندارد، متجاهر به فسق نامند، به طور کلی، آنچه در تعریف اصطلاحی فسق یقینی است، ارتکاب کبایر و اصرار بر صغایر می باشد.

صدق تجاهر شرایط و مقوماتی دارد؛ اولین شرط در صدق تجاهر و تظاهر به فسق، تحقق عمل در ملاء عام است و آنچه در مکان، اهمیت دارد، خصوصی بودن یا عمومی بودن نیست، بلکه کیفیت وقوع گناه است؛ یعنی کننده آن به گونه ای گناه را انجام دهد که از دیده شدن توسط دیگران باکی نداشته باشد و مکان به گونه ای باشد که عنوان جهر و کشف بر آن صدق نماید. دومین شرط در صدق تجاهر این است که، فسق و گناه با علم و آگاهی و از باب عصیان باشد و متجاهر، هم به گناه بودن فعل آگاهی داشته باشد و هم از باب عصیان آن را انجام دهد و بداند مردم او را در فعلش عاصی می دانند. همچنین، هیچ گونه عذری حتی غیر موجّه — برای کاری که انجام داده نداشته باشد. از دیگر قیودی که در تحقق تجاهر نقش دارد این است که، فاعل گناه و قبیح را اظهار و اعلان نماید و پرده حیا را بیفکند.

در تحقیق حاضر، ضمن تبیین قیود اصلی در صدق تجاهر به فسق، مباحث مرتبط که در تبیین این بحث لازم است، بیان می شود و به بعضی از گناهان رایج که در جامعه به صورت علنی صورت می گیرد، اشاره می گردد. در پایان نیز بخشی از احکام فقهی متجاهر به فسق ارائه خواهد گشت.

کلید واژگان: متجاهر، تظاهر، مجاهر، فسق، تجاهر به فسق